12/07/2022

12 Ιουλίου: Εορτάζει ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

/ Βίοι Αγίων

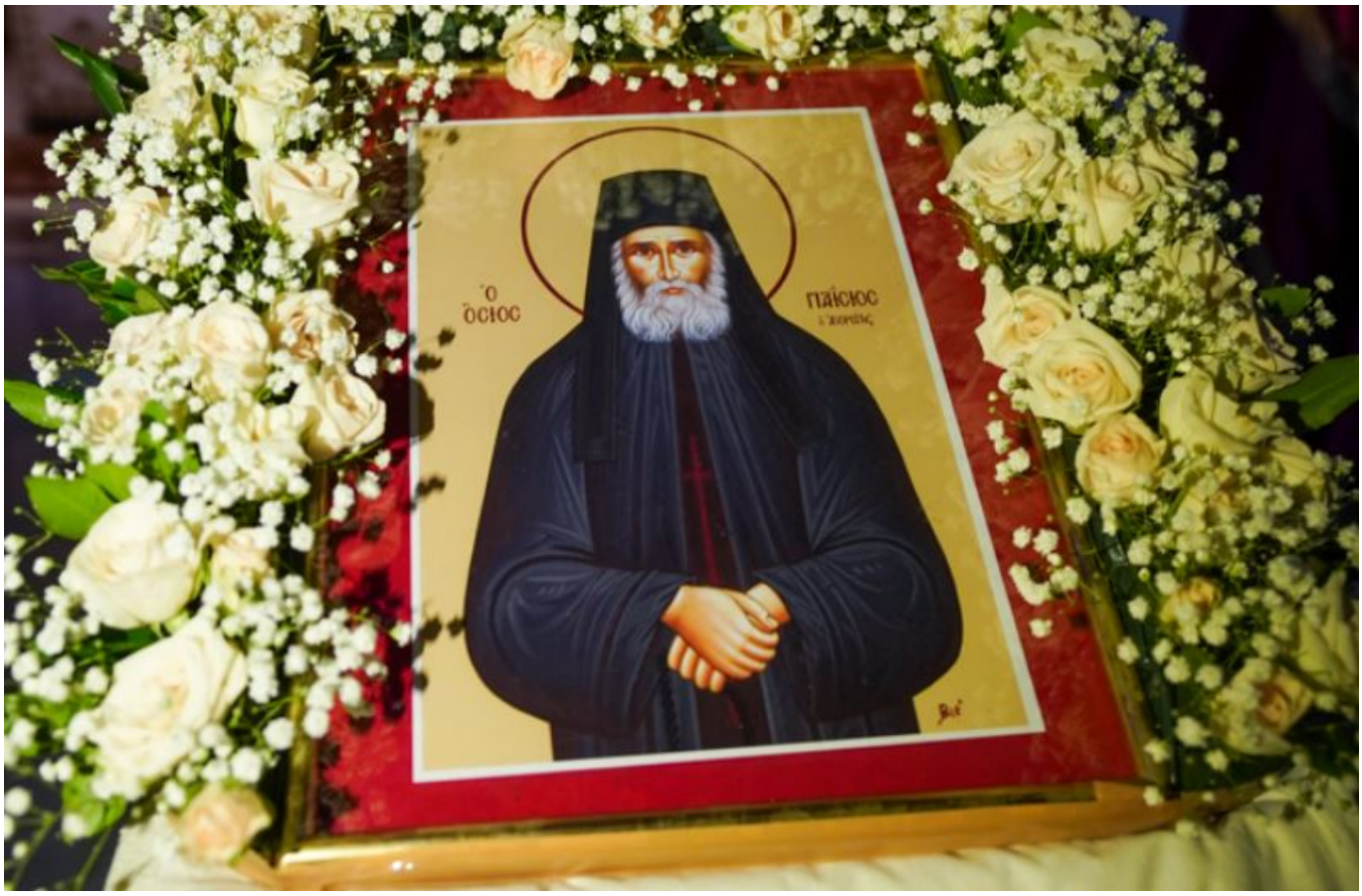

Η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων Πρόκλου και Ιλαρίου, Ανδρέου του στρατηλάτου και της Αγίας Βερονίκης της αιμορροούσης, καθώς και τη μνήμη του Οσίου Παϊσίου του Αγιορείτου, η διακήρυξη της Αγιότητός του οποίου πραγματοποιήθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2015.

Ο Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης (κατά κόσμον Αρσένιος Εζνεπίδης) γεννήθηκε στις 25 Ιουλίου 1924 στα Φάρασα της Καππαδοκίας. Ο πατέρας του ονομαζόταν Πρόδρομος και η μητέρα του Ευλαμπία. Είχε οκτώ αδέλφια.

Στις 7 Αυγούστου 1924, μία εβδομάδα προτού οι Φαρασιώτες εκδιωχθούν από τους Τούρκους, βαφτίστηκε από τον ιερέα της ενορίας του, τον μετέπειτα άγιο Αρσένιο.

Ύστερα από περιπλανήσεις στην ελεύθερη Ελλάδα, η οικογένεια Εζνεπίδη

κατέληξε στην Κόνιτσα, όπου ο Αρσένιος τελείωσε το δημοτικό σχολείο. Από μικρός διαφαινόταν ότι είχε κλίση προς την Εκκλησία και το μοναχισμό.

Αμέσως μετά την απόλυσή του το 1949 από τον Ελληνικό Στρατό, στον οποίο υπηρέτησε στις Διαβιβάσεις (γι' αυτό οι διαβιβαστές σήμερα, τον έχουν προστάτη τους), ο Αρσένιος πήγε στο Άγιον Όρος, για να μυηθεί στο μοναχικό βίο. Έπρεπε, όμως, σύμφωνα με την παράδοση, να αποκαταστήσει προηγουμένως τις αδελφές του. Κι έτσι για έναν χρόνο επέστρεψε πάλι στην οικογένειά του.

Κατόπιν, απαλλαγμένος από τις κοσμικές μέριμνες και αισθανόμενος ότι επιτέλεσε το καθήκον του στην οικογένειά του, επέστρεψε στη μοναστική πολιτεία του Άθω, καταλήγοντας στη Μονή Φιλοθέου. Το 1956 χειροθετήθηκε μοναχός και έλαβε το «μικρό σχήμα». Τότε ονομάστηκε Παΐσιος.

Για μερικά χρόνια έζησε στη Μονή Γενεθλίων της Θεοτόκου στο Στόμιο και στη Χερσόνησο του Όρους Σινά, στο κελλί των αγίων Γαλακτίωνος και Επιστήμης.

Το 1964 επέστρεψε στο Άγιον Όρος. Μετά την ανάρρωσή του από διάφορες ασθένειες, άρχισε να δέχεται επισκέψεις προσκυνητών.

Αργότερα, διέμενε στην Παναγούδα, εγκαταλελειμμένη σκήτη της Μονής Κουτλουμουσίου, όπου τον επισκέπτονταν πολλοί πιστοί για πνευματική ωφέλεια.

Παρά το βεβαρημένο πνευματικό πρόγραμμά του, συνέχιζε την έντονη ασκητική ζωή. Εξακολούθησε να δέχεται και να βοηθά πνευματικά τους προσκυνητές.

Μετά το 1993, παρουσίασε αιμορραγίες, αλλά αρνιόταν να νοσηλευτεί, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι «όλα θα βολευτούν με το χώμα». Το επόμενο έτος χειρουργείται για αφαίρεση όγκου.

Τη Δευτέρα 11 Ιουλίου 1994 (γιορτή της Αγίας Ευφημίας) ο γέροντας Παΐσιος, αφού κοινώνησε για τελευταία φορά, παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο το βράδυ της Τρίτης 12 Ιουλίου 1994. Ενταφιάστηκε στο Ησυχαστήριο του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στη Σουρωτή.

Όσοι αξιώθηκαν από το Θεό να τον πλησιάσουν και άκουσαν τις πατρικές νουθεσίες και ψηλάφησαν την ουράνια σκέψη του καλούνται ταπεινά και με υπακοή στην Εκκλησία να διατηρούν πάντοτε ως ιερή ανάμνηση και ως αντανάκλαση των λεγομένων του την απλότητα και τη σεμνότητα, την ευθύτητα και την παρρησία, την αναστάσιμη χαρά, την προσευχή και τη συγχωρητικότητα, την αρχοντιά και τη φιλοξενία, τον ασκητικό βίο, αλλά και τη θλίψη και τον πόνο για τον ταλαίπωρο σύγχρονο άνθρωπο. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της ζωντανής εικόνας του

Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου, της αυθεντικής αυτής εικόνας του Θεού που μας χάρισε κατά τον 20ό αιώνα. Δεν πρέπει να λησμονείται ότι ο Άγιος ανήκει σε όλο διαχρονικά το πλήρωμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ανεξάρτητα από τη χρονική εγγύτητά του με την εποχή μας.

Μια από τις φράσεις που έλεγε συχνά στους προσκυνητές ήταν η ακόλουθη: «Εσείς να ζητάτε ταπεινά να γίνεται το θέλημα του Θεού στη ζωή σας και όλα θα πάνε καλά».

Ας έχουμε την ευχή του πυξίδα στην καθημερινή μας πορεία.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου